

1. МОРСЬКИЙ БІЙ НА МЕЧАХ (ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ)

Тор так лютував, ніби СКАЗИВСЯ.

Він роз'ярився й наслав могутню літню бурю, яка розбурхала море круг похмурого острівця з назвою Туп. Над диким розлютованим океаном завивав чорний вітер. Небо здригалося від шаленого гуркоту грому. Безжальні списи блискавиць пронизували водяну гладінь.

У таку погоду тільки божевільний міг би вийти в море на човні чи кораблі.

І тим дивніше було бачити на хвилях корабель, який то

підкидало вгору, то жбурляло вниз. Голодний океан вгризався в його боки, щоб перекинути суденце й лигнути всю команду, а кісточки безумців перемолоти на пісок.

Божевільного, який старшував на кораблі, звали Патяк Ригастий. На Тупі він відповідав за вишкіл піратів, і ця безумна подорож була його частиною, що звалася «морський бій на мечях (для початківців)».

— АГОВ, ЗАДРИПАНЦІ! — волав Патяк, м'язистий волохатий бовдур заввишки два метри, з бородою, схожою на розкуйовдженого тхора, та біцепсами з добру диню. — ГРЕБЕМО, ПОБИЙ ВАС ГРИМ! ЩОСИЛИ НАЛЯГАЄМО НА ВЕСЛА! ВИ Ж НЕ ЯКІСЬ ТАМ РОЗМАНІЖЕНІ МЕДУЗКИ!.. ГИКАВКО, ЩОБ ТИ СКИС, ТА НЕ ГРЕБИ, ЯК ВОСЬМИРІЧНИЙ... ШИРОКИЙ КРАЙ ВЕСЬ МАЄ БУТИ ПІД ВОДОЮ... НЕЗДАРИ, МИ ТАК І ЗА ЦІЛИЙ ДЕНЬ НЕ ДОПЛИВЕМО...

Висока хвиля із шумом стрибонула через борт і ляснула Гикавку Кровожерливого Карасика III (Третього) просто в обличчя. Та Гикавка лише міцніше зціпив зуби.

Для тих, хто не в курсі: Гикавка — головний герой нашої правдивої оповіді, та коли бачиш його вперше, у це неможливо повірити. Невисокий, простуватий на вид: у натовпі такого й не помітиш.

— АГОВ,
ЗАДРИПАНЦІ! —
ВОЛАВ
ПАТЯК
РИГАСТИЙ

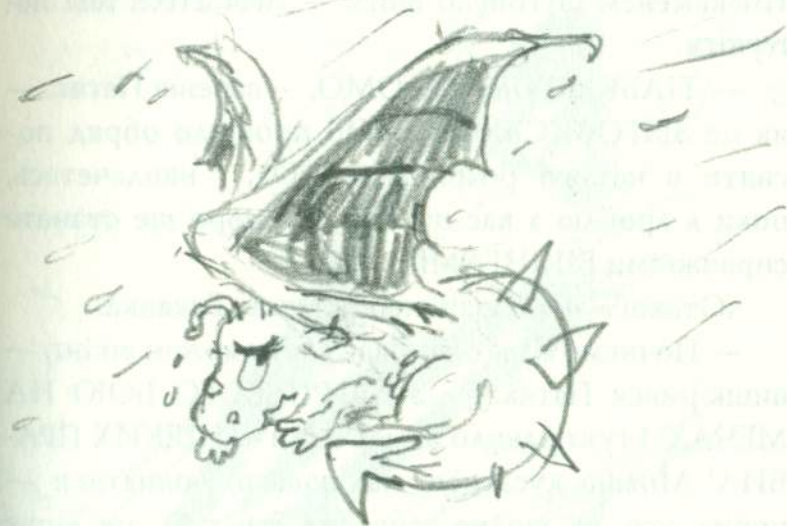
Крім Гикавки, на весла налягало ще дванадцять хлопчаків. І якби запитали, хто з них найменше схожий на героя-вікінга, ми без вагань показали б на Гикавку.

Узяти того ж Бородальфа. Йому щойно стукнуло одинадцять, а підліткову його піку вже рясно обсіли вулканічні прищі й потом тхнуло так, що хоч стрибай за борт. Захека легко гріб нарівні з усіма однією рукою, а другою колувся собі в носі. Шмаркляк був ватажок од природи. А в Дурка з вух стирчало волосся.

І лише Гикавка не мав чим хвалитися. То був простий собі хлопчисько — худий, веснянкуватий, нічим не примітний.

Під лавами, на яких сиділи гребці, тулилися тринадцять драконів — по штуці на хлопця.

Гикавчин дракон був серед них найменший, геть манюній. То був Беззубик — з виду звичайних, або, як ще кажуть, садових драконів, смарагдово-зеленої масті та з великими очиськами, що з докором дивилися на Гикавку.

ДРАКОНЯЧІ КРИЛА —
ЇБИ ВЕЛИКА ПАРАСОЛЬКА

Беззубик стиха пхинькав по-драконському*:

— Ощці вікінги, вони зззовесесім здурррілі. Безззззубикові кррриальщця зззадубіли від ессолі. Беззззубик муссесить тулитисесся в ззздоррровесній крррижжжаній қалюжжжі. Беззззубик хоччче їсесети... ПОГОДУЙ МЕНЕ, — дракончик шарпнув Гикавку за шорти. — Беззззубик хоччче їсесети, і то ВЖЖЖЕ.

— Звиняй, Беззззубіку, — Гикавка поморщився: судно спочатку видерлося на гребінь хвилі, а потім каменем шугонуло вниз. — Доведеться тобі потерпіти.

— ТІЛЬКИ ТОРУ ВІДОМО, — заревів Патяк, — як це ЗБІГОВИСЬКО НЕРОБ пройшло обряд посвяти в патлаті розбишаки... Ох, і наплачетесь, поки я зроблю з вас піратів, не скоро ще станете справжніми ВІКІНГАМИ.

«Отакої!» — розпачливо подумав Гикавка.

— Почнемо з того, що має вміти кожен вікінг, — вишкірився Патяк. — З МОРСЬКОГО БОЮ НА МЕЧАХ! І тут правило номер один — НІЯКИХ ПРАВИЛ! Можна кусатися, махлювати, дряпатися — робіть усе, на що не забракне фантазії, це лише дасть вам додаткові бали. А хто перший прогорлає: «Здаюся!» — той програв.

* Драконська — рідна мова драконів. Слова драконів подаються в перекладі людською, щоб було зрозуміліше тим, хто по-драконському й двох слів не зв'яже. Гикавка єдиний розумів цю чудернацьку мову (тут і далі — прим. авт.).

